

Eymen Özgüven

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Eymen Özgüven

devam eden bir öykü ilerde anlatırım

2 Bölü 4

2 bölü 4 kadar hayat
Ne uzun ne de kısa
Yüzlerimiz buruşacak
Yaşamın en sonunda

Yalanlar doyuracak karnımızı
Bilinmezlik saracak her tarafı
belkide Anlamayacağız aşıkları
Bu yaşamın en sonunda

Belki yalnız ölücez ama
Yinede herkesi sevicez
işte bu yüzden ölücez
Bu yaşamın en sonunda

Sevenlerimiz mezarımıza gelip
Yalandan gözyaşları akıtacak
öylesine sulayacaklar toprağımızı
Bu yaşamın en sonunda

Ve hepimiz şunu anlayacağızki
Bu hayat bize sadece,yalnızlığı
En derinlerden büyük yaralanmayı
Ve yalandan seilmeyi öğretir

Eymen Özgüven

Alıştım

ınanki alıştım ben sensizliğe
Özlemeyi de bıraktım öylece
Aldım elime kadifeden bir şişe
Yazdım bu şiiri hece hece

Geldi oturdu yanıma teyze
Dedi ki koy banada bir şişe
O anda döküldü gözyaşlarım
inan ki alıştım ben sensizliğe

Eymen Özgüven

Anla

Yine gözüm dalıyor uzaklara
Anlatıyorum seni dağa taş
Konuşuyorum dalgalanan bayrakla
izliyorum sensizliğimi onunla
Ama gelmiyorsun bir türlü yanıma

Çünkü;

Seviyorsun onu benden fazla
Rahatsın onun kollarında
Kızgınsın sana yaptıklarına
Ama seni seviyorum beni anla

Anla öyle bir anla ki;

Doldur kalbimi senin sevdanla
Daldırma gözümü birdaha uzaklara
Sensizliği değilde seni izlet bana
Sevgilim nolursun artık gel yanıma

Eymen Özgüven

Asıl Aşk

Aşk bulmadıysa seni kaderdendir
Onun için ağlaman çaresizliğindedir
Sevmenin nedeni bilinmezliğinin güzelliğidir
Bu yüzden asıl aşk senin içindedir

Eymen Özgüven

Aşk Tepesi

Aşk tepesinde vurmuşlar beni
Kanlar içinde kalmış bedenimin son sesi
Diyorlarki Suçum sadece sevmekmiş
Kalbimde onun aşkıyla ölmekte nasipmiş

işte o yerdeyim vurulduğum yerde
Bütün acılarımın bitirildiği yerde
Yitip giden gençliğimin son eserini verdiğim yerde
işte o yerdeyim aşk tepesinde

Eymen Özgüven

Aşkın Resmi

Bir resim çizdim gece kalkıp
İçinde sen ben ve ağaçlar vardı
Hepsi bir ağızdan bizi anlatıyorlardı
O anda güneşte bize bakıp gülümsüyordu

Sonra bu resme hayvanları çizdim
Bir köpek bir de kedi ekledim
Sonrada yanına o çok sevdiğin çiçekleri
Sırf sen koklayasın diye çizdim

Sonrada elime aldım bu çiçekleri
Seni beklemeye başladım evinin önünde
Tıpkı bu resimdeki gibi olalım istedim seninle
Belki gelirsin umuduyla çizdim bu resmi zihnimde

Eymen Özgüven

Avluda Tabutum

Avluda kalmış tabutum
Sevenlerim başımda yaşlı
Eřim hemen şuracıkta ağlamaklı
çocuklarım yanımda sakın kalmalı

ama gel gelelim ki

Eřimi zor tutuyorlar yanıma kaçıyor
Dostlarım geçen günlerin yasını tutuyor
çocuklarım babam babam diye ağlıyor
Ölüm allahın emri bunu hepsi biliyor

Eymen Özgüven

Bilinmezlik

Aslında bilinmezlik nedir biliyormusun
Keşfedilmeyi bekleyen bir hazinedir
Bir insanı anlamaktır, anlamlandırmaktır
Onu dost bilmektir, kendine yâr etmektir
Sevmek, sevilme, özlemek demektir
Gözlerine bakarken kaybolmaktır
Git gide ona daha çok bağlanmaktır
Bağlandıkça kör gözlerini açmaktır
Aslında bilinmezlik ona aşık olmaktır

Eymen Özgüven

Bir Şehir Düşünelim Seninle

Bir şehir düşünelim seninle
Aşkla dolu olsun sokakları
Boram boram tarih koksun her yanı
Farketmeden kendine çeksin insanları

Bir şehir düşünelim seninle
Sokaklarında hayat olsun
İnsanları yaşama tutunsun
Mahallelerinde çocuklar oynayadursun

Bir şehir düşünelim seninle
Her yanı farklı olsun
Kuşlar hep ötedursun
Her yerinde çiçekler olsun

Bir şehir düşünelim seninle
Yaşama sebebi olsun herkesin
Güneşi olsun sevdalı kalplerin
Her tarafında farklı bir yaşam olsun bu şehrin

Bir şehir düşünelim seninle
İçinde kutudan evler olsun
Sokakları ketenden olsun
Sevgilim bu şehir bizim olsun

Eymen Özgüven

Bu

Bu, içimdeki benim sessizliğidir
Kalbimdeki sevginin sesidir
Baharın gelişinin habercisidir
Sevgilim bu, aşkın esaretidir

Bu, sensizliğimin belirtecidir
Hasretimin başladığı o gecedir
Seni çok özleyen yüreğimdir
Sevgilim bu, aşkın son eseridir

Bu, sensiz geçen günlerimdir
Aşkımın dağları aştığı gecedir
Mesajın sana ulaştığının sesidir
Sevgilim bu, son aşk meltemidir

Eymen Özgüven

Gece

Ben sadece sevdim seni
Sana yazdım tüm şiirlerimi
Döktüm dizelere hislerimi
Ama sen görmedin beni

Yok saydın adeta düşlerimi
Seninle olan hayallerimi
Elimdeki tek gerçekliği
Hepsini yok saydın

Üzdün beni,yırttın gecemi
Sildirdin tüm dizelerimi
Yaktırdın onca eserimi
Ve yazdırdın bu şiiri

Eymen Özgüven

Gözyaşlarım

İçimde bir hüzün var bu akşam
Sanki kalbim yerinden çıkacak
Biliyorum onsuzluktan ağlamaktan
Kanlar akacak gözlerimden

Gözyaşlarım bir nehir olacak belki
Belki de gidip bu hüznümü anlatacak ona
Biliyorum hüznümün üzüntüsünden
Nedensiz sorular soracak gözyaşlarıma

Çaresiz kalacak gözyaşlarım
Bu saçma sorular karşısında
O anda bir bilinmezlik olacak etrafta
Ve gözyaşlarım buluşacak toprakla

Eymen Özgüven

Gülün Yapağından

Geceler seni almış Yanımdan
Bir parça olmuşsun hayatımdan
Ne yapsam sana olan aşkımdan
Ne geldiyse başımıza gülün yapağından

Gülün yapağını koparmayacaktık
Onun sevgisini kırmayacaktık
Onu öylece bırakıp gidecektik
Ne geldiyse başımıza gülün yapağından

Eymen Özgüven

Hala Anlatıyorlar

Utaniyorum yaptıklarım
Arka dönüp baktığımda
Birer birer çıkıyor hepsi karşıma
Beni anlatıyorlar hep bir ağızdan

Gözyaşlarına boğduğum insanları
Vurup kırdığım hiç düşünmediğim yürekleri
Arasına girdiğim sevdalı kalpleri
Birer birer anlatıyorlar bana

Her bir kelimedede yüzüm kızarıyor
Bakamıyorum gökyüzüne
Kalıyorum öylece yerde
Onlar hâla devam ediyorlar anlatmaya

Hiç bitmiyor bu utanç silsilesi
Her bir hecede görüyorum farklı bir beni
Görüyorumda adeta olmuşum bir serseri
Onlar hâla anlatıyorlar bana beni

Eymen Özgüven

Hep Sen

Her bir hecemde ,her sözümde
İçtiğim suda,yediğim ekmekte
Dinlediğim şarkının her yerinde
Sevgilim hep sen varsın

Giydiğim paltoda ,cüzdanımda
Yatağımın hemen baş ucunda
Telefonumun ana ekranında
Sevgilim hep sen varsın

Penceremin altında,duvarda
Koltuğumun hemen kenarında
Çalışma masamın ortasında
Sevgilim hep sen varsın

Yazdığım şiirimde,dilimde
Gittiğim eczanenin önünde
Aklımın hep bir köşesinde
Sevgilim hep sen varsın

Eymen Özgüven

Hüzünlü

Bir pazartesi öğlen saatlerinde
Otobüsün en sessiz olduğu saatte
O güzel gözlerinin bana bakışı ile
Öylece başladı bu hüzünlü hikaye

Bir çarşamba öğlen saatlerinde
Şehrin en sessiz olduğu vakitte
Bir parkta onunla seni görmemle
Sessizce bitti bu hüzünlü hikaye

Tam da aşkı buldum derken
Senin uğruna kendimi yırtarken
Kulağımda aşk şarkıları varken
Birden bitti bu hüzünlü hikaye

Bir cuma öğlen saatlerinde
Bu kentin en güzel semtinde
Seni onunla el ele görmemle
Yeniden başladı bu hikaye

Bir pazar gece saatlerinde
Bir şişe rakı ve şarkımız eşliğinde
Önümdeki fotoğrafınla birlikte
Gizlice bitti bu hüzünlü hikaye

Bir perşembe öğlen saatlerinde
Bir daha başlamamak üzere
Kalbime kimse girmesin diye
Temelli bitti bu hüzünlü hikaye

Eymen Özgüven

İlk Akşam

Sensiz ilk akşamımda
Oturdum kamaramda
Açtım bir şişe votka
Koydum bir bardağa
Ama O da yetmedi seni unutturmaya
Sonra anılar düştü bir bir aklıma
Sevgilim her birinde sen ve senin
O gözlerin ,O bembeyaz tenin
Beni ben yapan o sözlerin
Ha bir de beni öldüren o gidişin vardı
Galiba bu yüzden döküldü gözyaşlarım
Döküldükçe gözyaşlarım dibe battım
Battıkça dibe yok oldum sensizlikten
Sonra bir şeyler oldu kalktım ayağa
Aldım elime votkayı,diktim kafaya
Ama o da yetmedi seni unutturmaya

Eymen Özgüven

Kör Kurşun Yardımı

Bir okul çıkışı oturmuşum koltukta
Bekliyorum öylece bineceği durağı
Hayal ediyorum el ele tutuşacağımız anı
Bilmiyorum nasıl söyleyeceğim ona olan aşkı

Acaba hatırlar mı göz göze geldiğimiz o anı
Acaba sever mi ondan başkasını
Bilmiyorum nasıl söyleyeceğim ona olan aşkı
Artık bir tek kör kurşun eder bana yardımı

Eymen Özgüven

Menekşe

Fotoğrafına bakmak bile yetiyor
Sana olan özlemimi gidermeye
İçimdeki sensizliği bitirmeye
Gecemi gündüze çevirmeye
İnan ki bana yetiyor

Aslında hiç mi hiç yetmiyor
O pamuk ellerini tutamamak
Esmer tenine dokunamamak
O Saçlarını koklayamamak
İnan ki acı veriyor

Öyle bir acı veriyor ki bana
Tenimden parça alınır gibi
Kemiklerim kırılır gibi
Kalbim kenara atılır gibi
acıyor bu bedenim

Ve bu acının tek ilacı sensin
Ama yanımda yoksun
Çünkü ona çok aşıksın
Ve bunu bana söylüyorsun
Ama beni hiç görmüyorsun
İnanki içimi parçalıyorsun

Öyle bir parçalıyorsunki içimi
Git gide yok ediyorsun beni
Derin denizlerde boğuyorsun
maviliklerle beni terk ediyorsun
Ve yerime onu seçiyorsun

En büyük yarayıda bu açıyor bana
Kalbim her an duracak gibi oluyor
Karnımdaki kelebekler bir bir kaçıyor
Ve saksıdaki mor menekşe soluyor
Yavaş yavaş sessizce soluyor
Ama sen hiç bir şeyi görmüyorsun

Görmüyorsun çünkü aşıksın ona
Bilmiyorum kaç kere söyleyeceğim ama
Seviyorum işte ne yapayım daha
Söz geçiremiyorum ki kalbime
Anlatıyorum ona sevme diye ama,
Bir köşede seveceğim diyor yine
Ve solmaya devam ediyor menekşe

O soldukça benimde sonum geliyor
Sen diye atan kalbim gittikçe tükeniyor
Hastası olduğum aşk beni öldürüyor
Ve beni yavaş yavaş yiyip bitiriyor
İnan ki bana menekşe solsam diyor

Çünkü sonunda senin olduğunu biliyor
Şeni özlediğimi, hâla sevdiğimi anlıyor
Ve beni bir daha görmesede olur diyor
saksıda ona bir cevap verir gibi
Toprağını gittikçe çürütüyor ve o soluyor
Benide senin gibi maviliklere terk ediyor

Eymen Özgüven

Ölen Tablosu

Hey gidi ölümlü dünya
Yaktın yine tüm eskiz defterlerini
Aldın birini daha o büyüğü toprağın altına
Kim bilebilir ki ölüm sıraya

Ölen kişinin adı yazıldı gökyüzü tablosuna
bir çizik daha atıldı bu tablonun tam ortasına
Öylece Bakakaldı herkes bu tabloya
Denizlerin en dibine atıldı bir rüya daha

Bu tabloya ölen dendi
Merhumun hayatı bir rüyaydı sanki
Sevenleri yaşıyor dedi, ağıtlardan ağıt seçti
Bu tablo herkese çizilecek denip geçildi

Eymen Özgüven

Özlüyorum

Bazen öylece boş duvarlara bakıyorum
Bakıyorum çünkü seni hatırlıyorum
Hatırladıkça daha da yaralanıyorum
Yaralanıyorum çünkü seni hâla seviyorum
Belkide bu yüzden çok üzüldüm
Kendimi bilinmez bir yola sürüklüyorum
Müziği kendime bu yolda dost biliyorum
Çıkan her bir şarkıda daha çok ağlıyorum
Kalbimi başkasına emanet edemiyorum
Sevgilim çünkü seni çok özlüyorum

Eymen Özgüven

Savaş Ve Çocuklar

Bir savaştır almış başını gidiyor
Her yerde top tüfek patlıyor
Nedense bundan masumlar ölüyor
Olan onların çocuklarına oluyor

Sonra bu çocuklar büyüyor
Ve katillere intikama yürüyor
Ama bu katiller durmuyor
Geldikçe üzerlerine geliyor

Büyük konvoylar halinde
Yavaş yavaş ,korkusuzca
Namert bir şekilde geliyorlar
Olan sadece çocuklara oluyor

Her yerden patlama sesleri geliyor
Sonra sirenler çalmaya başlıyor
Her yeri bir telaş havası sarıyor
Ve insanlar sığınaklara giriyor
Olan sadece çocuklara oluyor

Dışarı çıkan hemen cepheye gidiyor
Ordu sokaktaki halkı silahlandırıyor
Hayat gittikçe daha da zorlaşıyor
Olan sadece çocuklara oluyor

Kiminin babası kiminin dedesi ölüyor
Marketlerde ekmek dahi kalmıyor
Erzaklar da gitgide bitip tükeniyor
Olan sadece çocuklara oluyor

Eymen Özgüven

Senden Kalan

Senden kalan son resmide yaktım
Hemde içindeki sevgimle birlikte
Senin sevdiğin o şarkı eşliğinde
Gözyaşlarımla sessizce yaktım

Senden gelen mektuplarıda sattım
Birlikte olduğumuz günlerle birlikte
Senin verdiğin kemanımın eşliğinde
Başım dik şekilde sessizce sattım

Senden kalan eşyalarıda attım
O çok sevdiğin kazağınla birlikte
Sensiz doğan güneşin eşliğinde
Seni unutturcasına bir bir attım
Ve sonsuzluğa ilk yelkenimi açtım

Eymen Özgüven

Sevmiřtim

Eski bir limanda durmuř gemiler gibi
Bir kıyıya vuran dalgaların sesi gibi
Bulutların üstünde uçan kuşlar gibi
Öylece, sessizce sevmiřtim seni

Bir anda kafaya dikilen řarap gibi
Evlenen gençlerin heyecanı gibi
Gülen gözlerinin bana dediđi gibi
Öylece, sessizce sevmiřtim seni

Sert kayalara vuran rüzgar gibi
Genç bir aşığın kara sevdası gibi
O gece rüyamda da dediđin gibi
Öylece, sessizce sevmiřtim seni

Masadan eksilen dostlar gibi
Biz istemeden geçen hayat gibi
Bir romanın mutlu biten sonu gibi
Öylece, sessizce sevmiřtim seni

Eymen Özgüven

Yinede

Dibe batmış bir gemi gibi
Kurtarılmayı bekliyorum öylece
Bu derin sessizliğin içinde
Kimsenin gelmeyeceğini bildiğim halde
Kurtarılmayı bekliyorum öylece
Sonra diyor içimden biri
hiç kimseyi bekleme diye
Tmm bende biliyorum
Hiç Kimse gelmeyecek
Bu beden tek ölecek
Ama son bir umut bu bendekide
Bu yüzden bekleyeceğim o kişiyi yinede

Eymen Özgüven

Yüzleşme

Of çok dertliyim çok
Sende yoksun yanımda
Bakıp o gözlerine dalayım uzaklara
Bulayım kendimi aşk denizinin ortasında
Unutayım derdimi tasamı senin kollarında
Ama yoksun sevgilim yanımda

Çünkü;

Bir kuşun kanadında gittin buralardan
Beni de gözüyaşlı bıraktın ardında
Bir mektup dahi yazmadın yıllarca
Cevapta vermedin onca soruma

Hadi şimdi söyle bana;

Daha mutlu musun onunla
Yaşıyormusun hayatını doyasıya
Bu hikayeyi anlatıyormusun ona da
Sensiz yaşayamıyorum artık beni anla

Anla ki ;

Dön onun kollarından bana
Boğ beni göz pınarlarında
Olalım seninle yine başbaşa
Sensiz olmuyor sevgilim beni anla

Eymen Özgüven